

La Virguereria

COM MENJA UN CANÍBAL

d'Isis Martín i Aleix Fauró

WWW.LAVIRGUERIA.COM





Foto: Anna Miralles

COM MENJA UN CANÍBAL

El motor de les històries de **La Virgueria** sempre és una inquietud, un enigma, quelcom que volem descobrir: què passa amb aquelles persones que no són “productives” pel sistema? Aquest espectacle surt d’una hipòtesi: l’home és un caníbal i devora la seva pròpia espècie. O dit d’una altra manera i citant a Thomas Hobbes, l’home és un llop per l’home.

D’aquesta manera, els éssers humans hem generat models de societat on les persones que no són “útils” queden al marge, on la fragilitat es converteix en un pecat inconfessable i on els **FRÀGILS** han de lluitar per no ser devorats pels caníbals que els envolten. Per no ser devorats per tots nosaltres. O per ells mateixos.

Aquest és el nostre projecte més ambiciós. Un espectacle amb deu artistes sobre l’escenari, multidisciplinar; hem incorporat nous llenguatges- una poesia visual que, amb paraules i moviment, ens fa reflexionar sobre allò que ens defineix com a espècie, sobre el que ens fa humans, sobre la solidaritat (que no és el mateix que la caritat).

SINOPSI

La Dora arriba a la Barcelona gris dels anys 50 i aconsegueix trobar un racó de pau, el “*Garito*”, un espai oníric i fantàstic on tothom qui hi arriba ho fa sense voler i preferiria no ser-hi, però on tothom s’hi sent a gust: l’univers dels **FRÀGILS**

O potser no, potser no són **FRÀGILS** i potser el *Garito* no existeix, i només és la forma com la Dora explica la seva vida, carregada de màgia i de crua realitat, ara que aquesta està a punt d’acabar-se.

Foto: Anna Miralles





FITXA ARTÍSTICA

Més de vint personatges interpretats per deu actors:

La Dora, L'Home de les cames de vidre, La Dona que cuida el seu marit només de dia, L'Home del sac, L'Home gras, L'Home més gras, La Dona imponent, L'Home descomunal, La Dona que plora de dolor, entre d'altres.

Autoria i direcció

Isis Martín i Aleix Fauró

Ajudant de direcció

Marina Fita

Intèrprets

Guillem Barbosa, Patrícia Bargalló, Sílvia Capell, Maria Garrido, Guillem Gefaell, Carles Gilabert, David Menéndez, Núria Montes, Maria Pau Pigem i Lara Renard

Moviment

Patrícia Bargalló i Isis Martín

Disseny de llums

Luis Martí

Banda sonora

Clara Peya

Espai escènic

Sebastià Brosa, Paula Font i Paula González

Vestuari

Berta Riera

Confecció de vestuari

Nené Fernández

Disseny gràfic

Oscar Llobet

Fotografia

Anna Miralles

Videos promocionals

Alex Díaz

Producció executiva

Maria Soler (Cultura Tangent)

Gestió i altres màgies

Júlia Ribera

Regidoria

Olga Fibla

Alumnes en pràctiques

Elna Roca (direcció), Núria Mallofré (escenografia) i Patrick Lainez (llums)

Distribució

Júlia Ribera

Producció

La Virgueria, Teatre Arnau (ICUB), Escena Nacional d'Andorra, Teatre Municipal de Lloret de Mar

L'ESPai

Gran part de l'espectacle es dona al “Garito”, una espècie de subunivers fantàstic, per imaginatiu i per imaginari. És un espai inventat on es desenvolupa tota la història, fins i tot la que no passa entre les seves quatre parets. O potser en són sis? En tot cas: un lloc fosc, vermell, marró, groc. Detalls que internacionalitzen i eternitzen, sense inici ni final, l'existència del Garito. De les parets hi pengen caps de famosos dissecats: identifiquem Baudelaire, Salvador Seguí, Virginia Wolf, Marie Curie, Miguel Hernández i Søren Kierkegaard, però n'hi ha molts d'altres que no sabem qui són. És un lloc estrany, meravellós i desconcertant alhora. És un espai immens, amb infinitat de racons i cantonades. Plantes de roba i plàstic, una regadora verda i moltes taules de diferents mides i colors. És un lloc estrany, meravellós i horripilant alhora. La gent agrupada en taules rodones de fusta, xerrant animadament o discutint a crits els quals s'obliden al cap de tres minuts.

Foto: Anna Miralles





Foto: Anna Miralles

OBJECTIUS

MÉS ENLLÀ DELS ESCENARIS

Per **La Virgueria**, el teatre és una eina de transformació social des del moment en què l'experiència artística que viu cada espectadora la modifica. I és una excusa perfecta per seguir fent créixer l'esperit crític a partir de diferents activitats. Per això, en el procés de creació, sempre busquem el contacte amb altres entitats que estiguin vinculades als diferents temes que tractem als nostres espectacles. En aquest cas, vam establir lligams amb associacions de l'àmbit de la memòria històrica, com **Laberint Cultura**, i de la diversitat funcional, com l'**Associació Catalana del Síndrome del Cromosoma X-Fràgil**, i també vam col·laborar amb el **Teatre Arnau** i **Creuem el Paral·lel**, un projecte que relaciona arts escèniques amb centres educatius del barri.

A més a més, ja en període d'exhibició, teixim una xarxa amb municipis i entitats locals per buscar objectius comuns i desenvolupar els temes que sorgeixen de l'espectacle, per tal d'apropar-los a tantes persones com sigui possible, sovint a través d'activitats pre i postfunció.

Foto: Anna Miralles





La Virgueria som l'Aleix Fauró, la Isis Martín, la Marina Fita, l'Oscar Llobet, la Patrícia Bargalló i la Júlia Ribera. Creiem en un teatre compromès. Compromès amb la societat, però també amb la llengua, la cultura, la poesia, la bellesa, el risc i la provocació.

SHOWREEL 2019

<https://vimeo.com/332412354>

DEMÀ

d'*Helena Tornero*.
Estrena a la Sala Beckett,
2020.

MEDUSA

Adaptació de *Pablo Ley* de la
novela homònima de *Ricardo
Menéndez Salmón*.
Temporada Alta i TNC 2017.
Premi **Quim Masó**.
Premi **Serra d'Or**.

SNORKEL

d'*Albert Boronat*. Estrenat a
la Sala Beckett, 2015.

ARBRES

de *Marc Artigau*. Estrenat a
la Sala Beckett, 2014.

EL PES DEL PLOM

d'*Isis Martín i Aleix Fauró*.
Estrena a la Sala Beckett,
2014.

PAISAJE SIN CASAS

de *Pablo Ley*
(P. Marqués de Bradomín'90).
Teatre Lliure, 2013.

180° DE CEL

d'*Isis Martín i Aleix Fauró*.
Teatre Tantarantana, 2012.

L'HIVERN AL COS

d'*Isis Martín i Aleix Fauró*.
Teatre Tantarantana, 2011.

SI AVUI ÉS DIUMENGE DEMÀ ÉS DIJOUS

d'*Isis Martín i Aleix Fauró*.
Versus Teatre, 2009.

TRAILER
COM MENJA UN CANÍBAL

<https://vimeo.com/405796016>

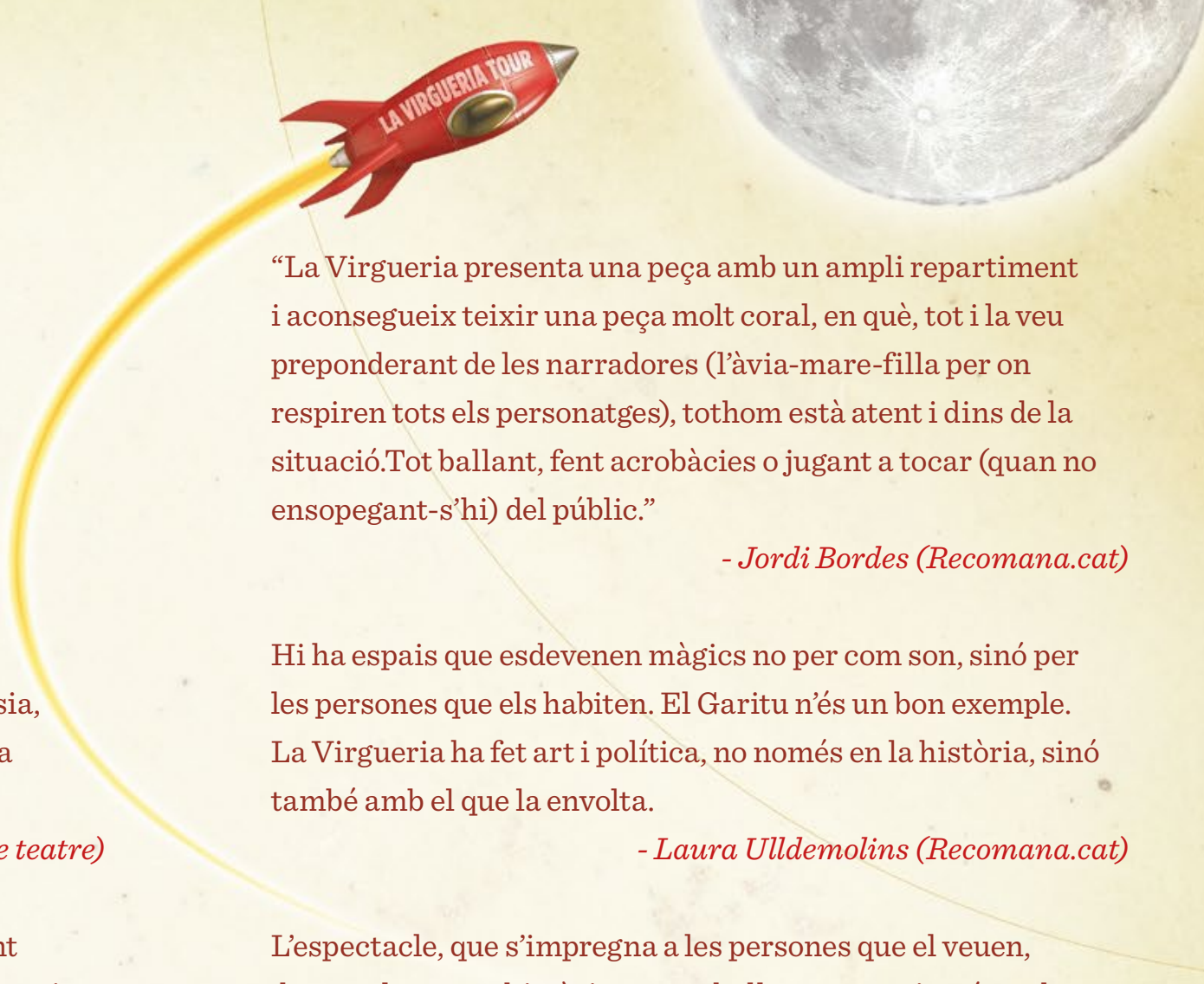
PREMSA

“... combina amb encert intel·ligència i tones d’ofici, poesia, estètica i discurs polític per regalar-nos una experiència intensa, colpidora, emotiva i profundament bella”.

- Gemma Moraleda (*Somnis de teatre*)

“L’ambient immersiu i oníric de l’obra queda especialment reforçat per la distribució del públic dins del sorprenent espai escènic, amb perxa, trapezi i piano inclosos, l’obra avança per les diferents històries dels fràgils entre cançons, diàlegs i acrobàcies fins a arribar al colpidor i combatiu monòleg final de Dora encarnada per Maria Pau Pigem.

- Jaume Forés (*Núvol*)



“La Virgueria presenta una peça amb un ampli repartiment i aconsegueix teixir una peça molt coral, en què, tot i la veu preponderant de les narradores (l’àvia-mare-filla per on respiren tots els personatges), tothom està atent i dins de la situació. Tot ballant, fent acrobàcies o jugant a tocar (quan no ensopegant-s’hi) del públic.”

- Jordi Bordes (*Recomana.cat*)

Hi ha espais que esdevenen màgics no per com son, sinó per les persones que els habiten. El Garitu n’és un bon exemple. La Virgueria ha fet art i política, no només en la història, sinó també amb el que la envolta.

- Laura Ulldemolins (*Recomana.cat*)

L’espectacle, que s’impregna a les persones que el veuen, desenvolupa una història que treballa per veure’s més rodona que quadrada. Poques persones doncs, i de molt a la vora, poden conviure amb una vivència quotidiana plena de somni, que genera una experiència pel públic de racó de singularitat, de parèntesi bonic.

- Judit Martínez Gili (*Nova veu*)



WWW.LAVIRGUERIA.COM

CONTACTE

Distribució: Júlia Ribera
distribució@lavirgueria.com